

ROZBIERAC SIĘ (5) *vb impf*

się (3), się (2).

o, e oraz a jasne.

inf rozbiierać się (1). ◇ [*praes 3 sg* rozbięra się.] ◇ *3 pl* rozbięrają się (1). ◇ *fut 3 pl subst* rozbięrać się będa (1). ◇ *con 3 sg f* by się rozbięrała (1). ◇ *part praes act* rozbięrając się (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. rozebrać.

1. *Zdejmować z siebie odzież, zbroję; exuere vestes Cn (3)* : Apodyterium, Latine spoliatorium, Mieysce/ álbo/ gmách w którym się w láźni rosbieráya. *Mącz 12c; RejZwierc 93; iáko się on młodzienc kochá w łufzbie Bożey/ pości/ [...] wżátach swoich nie rozbięrając się legá SkarŻyw 459.*

[*W przeciwstawieniu: »ubierać się ... rozbiierać się«: niech się nie chwali/ kto się we zbroię vbiera/ iáko kto się rozbięra [accinctus ... discinctus]. BudBib 1.Reg 20/11 (Linde).]*

2. [*Dawać się rozkładać na części składowe: Sunt autem candelabra praefata in minutas partes divisibilia, alias rozbięraia sie na srobach artificiose confectis. InwKatWaw 159.*]

3. *W funkcji strony biernej: Być rozważanym, omawianym, analizowanym (2)* : Naprzod tedy niż się łłowá Dánielowe rozbięrać będa/ potrzebá w tę rzecz pierwey ták ogółem wględać. *CzechEp 365.*

Fraza: »rzecz się rozbięra« (1): Gdyć się tak podoba/ áby się rzecz tá doftátieczniey rozbięrała [...] CzechRozm 129.

Formacje współrdzenne cf BRAC SIĘ.

Cf ROZBIERANIE

KW, (LWil)